

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Ödmjukt på knä vid altaret

Äldste Jeremy R. Jaggi
i de sjuttios kvorum

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a

Genom att ingå och hedra våra förbund knyter vi an till Frälsaren och får större tillgång till hans nåd, beskydd, helgelse, läkedom och vila.

Tack kören för ert vittnesbörd genom den nya psalmen.

Den nya sakramentspsalmen "Bread of Life, Living Water" [Livets bröd, levande vatten] fyller min själ. En strof i psalmen lyder "Jag kommer inför altaret och offrar mitt förkrossade hjärta".

Min förståelse av de orden fördjupades strax efter att vår familj hade flyttat från Newbury Park i Kalifornien för att verka i Utahmissionen Ogden år 2015. Jag fick en inbjudan till en rundtur på Hill Air Force Base i närheten av Layton i Utah. Jag hade aldrig varit på en militärbas, inte heller hade jag träffat en fältpräst eller de män och kvinnor som arbetar för sitt lands säkerhet och försvar.

Fältpräst Harp, liksom tusentals andra frivilliga och anställda fältpräster som verkar i våra fängelser, på våra sjukhus och försvarsanläggningar runt om i världen, fick mig att känna mig inspirerad och upplyft. Vårt sista stopp på basen var kapellet. Jag frågade fältprästen om han höll gudstjänst för alla som behövde begrunda, be, meditera och dyrka Gud. Han gick fram till den främre väggen i kapellet och drog fram ett kors bakom draperiet. Han sa att han använde korset för protestantiska och katolska gudstjänster. Jag frågade vad han använde för våra judiska syskon, och han gick till andra sidan av den främre väggen och drog fram en davidsstjärna.

Sedan frågade jag: "Vad använder du för sista dagars heligas gudstjänster?" Han sköt tillbaka

rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'apprêtait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâces au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

symbolerna och pekade på det stora altaret av trä mitt i kapellet. Han sa att medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga förbereder och välsignar brödet och vattnet på altaret. Jag frågade om det stora, till synes fast installerade altaret flyttades undan före våra judiska, muslimska, katolska eller protestantiska syskons gudstjänster. Han sa att altaret alltid stod där, för flera av dessa andra religioner använde också altaret på ett eller annat sätt.

Abraham byggde ett altare, band Isak och var redo att offra sin ende son, men hans hand hindrades, och han förkunnade, liksom Herren hade förkunnat: "Här är jag." Hur många gånger har den store Jag Är eller någon av hans profeter frivilligt erbjudit sig med orden "Här är jag"?

Under sin bergspredikan uppmanade Frälsaren oss att försonas med våra bröder och systrar innan vi närmar oss altaret. Paulus lärde att vi blir "helgade" vid altaret genom Jesu Kristi försoning.

Profeten Lehi "lämnade sitt hus ... och sina dyrbarheter ... [och] han byggde ett altare av stenar och frambar ett offer till Herren och gav tack till Herren vår Gud".

Bibeln och Mormons bok lär oss att tillbe Guds Son vid altare. Varför?

Våra första föräldrar Adam och Eva byggde altare och tillbad vid dem. Efter att de drivits ut ur Edens lustgård och hade tillbett Herren i "många dagar" visade sig en ängel för dem som ställde en slående fråga som hade kunnat ställas till oss alla: "Varför frambär du offer åt Herren?"

Adam svarade: "Jag vet inte."

Ängelns svar på Adams ödmjuka erkännande var slående: "Detta är en sinnebild för offret av Faderns Enfödde, han som är full av nåd och sanning ... Därför ska du göra allt du gör i Sonens namn, och du ska omvända dig och åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen."

Sakramentsbordet och templets altare symboliserar Jesu Kristi offer och hans obegränsade försoning.

Genom att ingå och hedra våra förbund, ta emot sakramentsförrättningen i kyrkan, och begåvningen och beseglingen i templet, knyter vi an till Frälsaren, får större tillgång till hans nåd, beskydd, helgelse, läkedom och vila.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du

Nåd och beskydd genom förbund

Som 15-årig ung man frågade jag min pappa om jag fick hoppa över sakramentsmötet – bara en enda söndag i januari för en speciell match i amerikansk fotboll. Han svarade att jag var gammal nog att själv fatta det beslutet och bad mig fundera över ett litet råd. Han sa: "Om du väljer att hoppa över sakramentet en gång, är det mycket lättare att välja att hoppa över det igen."

Om Frälsaren är den store sammanföraren så är motståndaren separatören. Han, Satan, frestar oss att ta avstånd från våra helgadeplatser för tillbedjan och från Jesu Kristi beskydd. När vi tillber Frälsaren får vi "kraft att gå emot det naturliga världsliga flödet". När vi tar oss tid till samvaro med honom har vi löfte om att "befrias från Satan". När vi sedan håller våra förbund ger han oss sin... stärkande kraft. Åh, vad jag älskar upplevelsen av samvaro med Frälsaren genom de förbund jag ingått vid heliga altare.

Genom att stärka vår förståelse av Frälsarens eviga försoning rad på rad, bud på bud, blir vi andligt immuna mot motståndarens lister. Den yngre äldste Jaggi i Mexiko, zuster Jaggi i Belgien och andra missionärer runt om i världen har sannolikt mycket större chans att få se sina vänner göra anspråk på välsignelserna av dop och mottagandet av den Helige Andens gåva om vännerna närvarar på sakramentsmötet inom den första veckan av kontakt.

En ung vuxen i Tonga eller Samoa är mycket mer benägen att beseglas i Herrens hus efter att ha förberett sig för och tagit emot sin begåvning efter avslutad skolgång. I begåvningen uppmanas medlemmarna att leva efter, lyda och hålla fem lagar som ingjuter kraft och beskydd i deras liv. När vi ingår förbund med Herren formas en ömsesidig relation. Vi visar vår lojalitet och vår kärlek till honom. Vår styrka och kraft växer med varje löfte som avges och hålls.

Reflektion och helgelse

När vi ödmjukt och symboliskt står på knä vid Herrens altare är det ett tillfälle för reflek-

Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imaginer agencouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pourrions toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur

tion, eftersom vi ”lagt band på ... [våra] hjärtans högmod ... och börjat ödmjuka [oss] inför Gud”. Innan jag i min ungdom gick ut med vänner brukade min mor ofta säga: ”Kom ihåg vem du är och låt oss veta hur det gick när du kommit hem.” Det fanns kvällar då jag missade att göra det eftersom jag kom hem för sent. Jag är ledsen att jag gick miste om dessa viktiga samtal med min mor.

I dag ser jag fram emot att berätta hur det går för min himmelske Fader. I min dagliga tillbedjan böjer jag knä i bön vid min säng eller tillsammans med min familj, och jag föreställer mig hur jag står på knä vid altaret och reflekterar över och skärskådar mitt liv. Jag tänker på sakramentet, på hur hela brödskivor bryts och slits i bitar för oss, för att var och en symbolisera vår Frälsares brutna kropp. Jag påminns om att president Dallin H. Oaks har lärt att ”varje brödbit är unik, precis som de individer som tar del av dem är unika”. När jag står på knä i bön tänker jag på hur jag kan ge Gud min vilja.

Äldste David A. Bednar har sagt att ”sakramentsförrättningen är en helig och återkommande uppmaning till uppriktig omvändelse och andlig förnyelse. Handlingen att ta del av sakramentet leder inte i sig till syndernas förlåtelse. Men om vi samvetsgrant förbereder oss och tar del av den här heliga förrättningen med förkrossat hjärta och botfärdig ande, gäller löftet att vi alltid kan ha Herrens Ande hos oss. Och med den Helige Andens heliggörande kraft som ständigt sällskap kan vi alltid behålla våra synders förlåtelse.”

När Amy och jag tar en närmare titt på våra livserfarenheter, hyllar vi gåvan av Jesu Kristi fullkomliga kärlek och offer. Vi ser också hur helvetets raseri har lösgjorts. Hur kan vi övervinna dömande blickar, ångest, depression, cancer, diabetes, nätmobbing, identitetsstöld, missfall, förlusten av ett barn, en bror eller en far? För att Jesus drack den bittra fruktans bägare, vredens bägare – för mig, för min familj, för oss alla!

Getsemane, av Adam Abram, med tillstånd av altusfineart.com © 2025

Den ”bittra kalken” han drack ur i Getsemane trädgård, och hans lidande som ”intensifierades”

la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifi[és] par la réception du Saint-Esprit ».

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtiendrons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisse? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des

på Golgatas kors, gör att vi kan lägga det som är svårt, oförsäkrat, våldsamt, rasande och skälvan-
de på Herrens altare och "bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden", alltid.

Syster Patricia Holland sa: "Min innerligaste bön för er och för mig själv i dag är att vi ska kunna överlämna oss fullständigt och lägga oss på altaret av Guds löften och frid, oavsett vad vi är och oavsett vad vi har gjort."

En plats för läkedom och vila

När vi kommer till altaret förvärvar vi inte en belöning – vi lär oss om gåvans givare. I det att vi lär och knyter förbund kommer läkedom. Nephi sa: "Han har fyllt mig med sin kärlek till dess mitt kött var nära att förtäras." Vår kärleksfulle Frälsares inbjudan löd: "Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?"

När våra två äldsta döttrar, Mackenzie och Emma, var små var en av deras favoritberättelser Berättelsen om Narnia: Häxan och lejonet. Alla föll vi för lejonet Aslan. En av våra mest minnesvärda kvällar då vi läste ur boken var när det mäktiga lejonet gav sitt liv för Edmund. Minnesvärd, eftersom både vi föräldrar och våra döttrar fällde tårar över lejonet när han dödades på stenvägg av häxan. Minnesvärd, eftersom hoppet kvarstod trots tragedin, tills det spektakulära skedde. Glädjetjut ljud i det lilla sovrummet när Aslan återuppstod och sa: "[Om häxan hade känt till den sanna innebörden av offer] skulle hon ha vetat att om någon, som inte hade begått förräderi, frivilligt lät sig dödas i förrädarens ställe, så skulle Stenvägg rädda och Döden arbeta baklänges".

Jesús Kristus läker alla sår. Jesús Kristus gör det möjligt för oss att leva igen.

I sitt generalkonferenstal i oktober 2022 berättade president Russell M. Nelson om en grupp på rundtur i ett tempel som höll öppet hus. En liten pojke var där. President Nelson lärde:

"När sällskapet kom in i ett begåvningsrum pekade pojken på altaret där man knäböjer för att ingå förbund med Gud, och sa: 'Å, vad fint. Här

alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.'

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutés]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

kan man vilapå sin tempelresa' ...

Han hade antagligen ingen aning om det direkta sambandet mellan att ingå ett förbund med Gud i templet och Frälsarens fantastiska löfte:

'Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge ert vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig ... Då ska ni finna ro för era själar,

för mitt ok är mildt och min börda är lätt' [Matteus 11:28-30; betoning tillagd]."

"Människosonen har ingenstans att vila sitt huvud", ändå inbjöd han sina lärjungar, dig och mig, till nattvardsbordet för att vila med honom där. När vi står "ödmjukt på knä vid altaret" råder frid i överflöd. Vår Frälsare står med öppen famn – hans nattvard har förberetts. Kom och tillbe Guds Son vid hans heliga altare. I Jesu Kristi namn, amen.